

آمار متناقض دو نهاد از اقتصاد

بنابراین می‌توان با این همه سطح اختلاف ادعان کرد که تاکنون نیز هم‌گرای ازنظر نحوه پیاده‌سازی دستورالعمل‌های معتبر بین‌المللی در ایران بین این دو نهاد به‌وجود نیامده است وگرنه این همه اختلاف در سطح متغیرها جای بسی تامل دارد؛ به‌عبارتی اقتصاد ایران برای کارشناس و تصمیم‌گیر که آمار و اطلاعات دست‌مایه کار کارشناسی، تحلیل و برنامه‌ریزی آن است، قیاس با داستان مشهور «فیل مولوی» در مثنوی دارد. **اقتصاد ایران از نگاه بانک مرکزی**: رشد اقتصادی ایران برای دو سال متوالی منفی است و یک اقتصاد ایران نسبت به سال ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در سال ۱۳۹۸ کوچک‌تر شده است.براساس آخرین آمارها سطح مخارج مصرف خصوصی حقیقی سرانه ایران در سال ۱۳۹۸ معادل سال ۱۳۸۴ است و این نشان می‌دهد که عملکرد اقتصاد ایران بعد از حدود ۱۵ سال باوجود نوسان‌های متعدد سطح مخارج مصرفی مردم یا خانوارها سکون داشته است.ایجاد ظرفیت تولید سالانه ازنظر سرمایه‌گذاری از سال ۱۳۹۰ به این طرف در اقتصاد ایران روند نزولی داشته است. اقتصاد ایران به سمتی می‌رود که میزان سرمایه‌گذاری خالص آن، کفاف استهلاک سرمایه‌های ثابت را نخواهد داد. مفهوم این است که با این روند ممکن است سرمایه‌گذاری انجام‌شده کفاف جبران استهلاک سرمایه‌های ثابت را ندهد و به‌عبارتی سرمایه‌گذاری خالصی انجام نشده و ظرفیتی در کل اقتصاد سالانه ایجاد نشود. همه اقلام طرف تقاضای اقتصاد برای دو سال متوالی با رشد منفی مواجه بودند و به‌عبارتی شوک‌های مختلف اقتصادی در کنار مدیریت اقتصاد باعث رکود از طرف تقاضای اقتصاد شده است. فعالیت‌های نفت و خدمات و ساختمان سهم زیادی در کاهش رشد اقتصادی سال ۱۳۹۸ داشته‌اند و بخش‌های صنعتی و کشاورزی رشد مثبت داشته‌اند. **اقتصاد ایران از نگاه مرکز آمار ایران**: رشد اقتصادی برای دو سال متوالی در ایران منفی بوده است.رشد بخش کشاورزی، برق، آب، گاز و ساختمان در سال ۱۳۹۸ مثبت بوده و صنعت نفت و خدمات نقش زیادی در رشد منفی سال ۱۳۹۸ داشته‌اند.ازمنظر تقاضا نیز همه اقلام به‌جز سرمایه‌گذاری در ساختمان (برخلاف بانک مرکزی) در سال ۱۳۹۸ کاهش پودند.مطابق آمارهای مرکز آمار ایران مصرف سرانه و مصرف خصوصی جامعه از سال ۱۳۹۶ (باوجود تفاوت سطح با بانک مرکزی) که بعد کاششی بوده است، براساس این آمار تقریبا مصرف سرانه سال ۱۳۹۸ با مصرف سرانه یک دهه قبل برابری می‌کند.همان‌طورکه گفته شد آمار و اطلاعات یقین دست‌مایه کار کارشناسی، تحلیل و برنامه‌ریزی است و دو نهاد مهم، یعنی مرکز آمار ایران و بانک مرکزی، این وظیفه خطیر را در تولید محاسب‌های ملی را هم‌زمان انجام نمی‌دهند. بانک مرکزی فقط در سطح ملی این‌هم را انجام می‌دهد ولی مرکز آمار ایران در سطح ملی و منطقه این وظیفه را به انجام می‌رساند. نیاز بدنه کارشناسی و تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری هم در سطح ملی و هم در سطح منطقه برای این آثار وجود دارد. با توجه به عملکرد سال ۱۳۹۸ (نمونه خورار) اختلاف در سطح و رشد حساب‌های ملی هم در طرف عرضه و هم در طرف تقاضا بسیار زیاد است؛ برای مثال یک کارشناس بهره‌وری یا مالک قراردادن بانک مرکزی، باید رشد بهره‌وری نیروی کار برخی بخش‌ها را مثبت ارزیابی کند و رشد بهره‌وری برخی بخش‌های دیگر را منفی ارائه دهد. در صورتی‌که اگر ارجاع به نهاد تولیدکننده عوض شود، یعنی به سراغ داده‌های حساب‌های ملی مرکز آمار ایران برود، این مهم هم ازنظر سطح و جهت تغییر می‌یابد و بخش‌های که در گزارش بانک مرکزی رشد بهره‌وری نیروی کار مثبت داشتند باید با رشد منفی گزارش شوند و برعکس! تصور کنید چه بازی رقابتی با «زبان یانه» در کشور برای ارائه عملکرد و تصویرسازی، تحلیل، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری شکل می‌گیرد.نکته مهم بعدی این است با این سطح از اختلاف در سطح حساب‌های ملی در دو نهاد، سال‌هاست که دستگاه برنامه‌ریزی کشور اقدام به برنامه‌ریزی ملی با داده‌های حساب‌های ملی بانک مرکزی و حساب‌های منطقه‌ای مرکز آمار می‌کند. سؤال مهم این است این وجوه اختلاف را مراجع برنامه‌ریزی و تحلیل منطقه‌ای و ملی کشور چگونه حل کرده‌اند؟ چرا این موضوع تاکنون حل نشده است و دولت‌ها از هر طرف باد آمده است به آن طرف متمایل شده‌اند؟

راهبرد مدیریت بحران مشارکت‌گروداران

همین نامگذاری پس از زمین‌لرزه ۱۹۶۲ م (۱۳۴۱)ش) یونین‌ها نیز مشاهده شد.شیوه پرداختن نادرست به پیامدهای یک زمین‌لرزه نیز در منطقه‌ای توسعه‌نیافته ممکن است آسیب‌های شدیدتری به بافت اجتماعی محیط آسیب‌دیده بزند؛ در مقایسه با حالتی که مردم و طبیعت به حال خود گذارده شوند تا راه طبیعی خود را برای بازساماندهی دوباره محل پیدا کنند. سازمان مدیریت بحران کشور یک سازمان هماهنگ‌کننده، سیاست‌گذار، هدایت‌کننده و نظارت‌کننده بر ایجاد آمادگی و مقابله در مقابل انواع حوادث است. مدیریت بحران نیازمند کار میدانی، شناخت مردم و فرهنگ آنها، مشارکت‌دادن گروداران و دخیل‌کردن مردم در فرایند آمادگی و پیشگیری است؛ وگرنه باید منتظر شکست یا به هر زلزله و سانحه بعدی، مجددا و ابتدا برنامه‌هایی وعده داده شوند که بیشتر محل هزینه‌کردن بودجه‌هایی باشند که در همان گام‌های اول به پایان برسند و بازسازی و بازتوانی منطقه آسیب‌دیده مجدداً ابتد یابماند.

«**استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی**

علی ایوبی: حدود سه هفته از شروع به کار مجلس یازدهم می‌گذرد و هنوز برخی از مراکز آن بدون رئیس است. یکی از مهم‌ترین آن «مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی» است که برای مجلس پژوهش‌هایی را با نظرات کارشناسان حوزه‌های مختلف تهیه و به نمایندگان مجلس ارائه می‌کند. مرکزی بسیار مهم که حتی به اسناد و مدارک سازمان‌های دولتی نیز دسترسی دارد و برخی تحقیقات آنان در سایت این مرکز قابل دسترسی عمومی است.

در وب‌سایت رسمی این مرکز آمده است: براساس قانون شرح وظایف مرکز پژوهش‌های مجلس «پنج نفر از پژوهشگران که حداقل سه نفر تمام‌وقت از رشته‌های مختلف تخصصی که دارای حداقل مرتبه استادیاری با پنج سال سابقه باشند با معرفی رئیس مرکز و تصویب هیئت امانا و به مدت چهار سال با حکم ریاست مجلس» در کنار «پنج نفر از شخصیت‌های علمی، تخصصی و کارشناسی مجلس از بین نمایندگان داوطلب به انتخاب هیئت امانی مرکز» در ترکیب این مرکز حضور دارند. رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس هم با انتخاب هیئت امانا برای یک دوره چهارساله یعنی عمر یک دوره مجلس انتخاب می‌شود.

حضور و نیاز این مرکز پژوهشی از همان دوره اول مجلس شورای اسلامی احساس می‌شد. سال ۷۴ و در اواخر عمر مجلس چهارم بود که هیئت‌رئیس‌ه مجلس دستور داد نهادهی مستقل و سازمان‌یافته به نام «مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی» تأسیس شود. از آن سال تا به امروز چهار نفر ریاست این مرکز را برعهده داشته‌اند. محمدجواد لاریجانی در مجلس چهارم و پنجم ریاست را برعهده داشت و در مجلس ششم محمدرضا خاتمی بر آن کرسی نشسته بود. احمد توکلی در مجلس هفتم و هشتم به ریاست مرکز پژوهش‌های مجلس رسید و در مجلس نهم و دهم، کاظم جلالی این سمت را برعهده داشت. در مجلس جدید اما هنوز رئیسی برای این مرکز انتخاب نشده است. حال مجلس یازدهم نیز باید رئیس جدید مرکز پژوهش‌های مجلس را معرفی کند. مصطفی میرسلیم، نماینده تهران و علیرضا زاکانی، نماینده قم که هر دو از گزینیه‌های ریاست بر مجلس یازدهم بودند از کاندیدهای اصلی نشستن بر صندلی این پژوهشکده مهم هستند. اما فارغ از آن باید دید این مرکز چرا اهمیت دارد و می‌تواند چه تأثیری بر برای نمایندگان بگذارد. بر همین اساس با عباس عبدی، فعال سیاسی و پژوهشگر، احمد توکلی که زمانی ریاست مرکز پژوهش‌های مجلس را برعهده داشت، عبدالکریم حسین‌زاده، نماینده مجلس دهم و شاهین حلاج که به عنوان کارشناس با این مرکز همکاری می‌کنند، گفت‌وگو کردیم که در ادامه می‌خوانید.

عباس عبدی، پژوهشگر و کارشناس سیاسی: بعید می‌دانم مجلس جدید نیازی به مرکز پژوهش‌ها داشته باشد

«**مرکز پژوهش‌های مجلس چه کمکی می‌تواند به نمایندگان داشته باشد؟**

اگر یک مجلس استاندارد با ویژگی‌های مرسوم و معمول را در نظر بگیریم طبعاً مجلس حزبی خواهد بود و مراکز پژوهشی نیز در مقام ارائه خدمت پژوهشی به احزاب هستند، احزاب نیز ایده‌های خود را براساس یافته‌های این مراکز تدوین و ارائه می‌کنند. اما چون در ایران مجلس حزبی نداریم و تکت‌ک نمایندگان نیز هیچ‌گاه نمی‌توانند بر همه امور مسلط باشند بنابراین مرکز پژوهش‌ها می‌تواند کمکی برای نمایندگان باشد تا تصمیم‌گیری و انتخاب‌های بهتری داشته باشند. گرچه به نظر من در مجلس ایران این حد استفاده از پژوهش نیز انجام نمی‌شود و مرکز پژوهش‌های مجلس هم خیلی نمی‌تواند آنگونه که باید و شاید بر تصمیمات نمایندگان مؤثر باشد، این را از روی مصوباتی که در

مجلس تصویب می‌شود، می‌توان مشاهده کرد. به نظر من مرکز پژوهش‌های مجلس کارهای کارشناسی و گزارش‌های خوبی ارائه می‌کند و کمک‌هایی که به نمایندگان می‌کنند خوب است و باید این امر تقویت شود حتی اگر نمایندگان استفاده نکنند.

البته فکر می‌کنم مرکز پژوهش‌ها در مقطعی به ابزار سیاسی یک جناح خاص نیز تبدیل شود؛ به‌خصوص در مقاطع اولیه تأسیس آن این اتفاق افتاد. با همه اینها امیدواریم مرکز پژوهش‌ها بتواند در اصلاح تصمیم‌گیری‌ها کمک کند ولی متأسفانه بعید می‌دانم مجلس جدید، خود را نیازمند چنین مرکزی بداند.

احمد توکلی، رئیس اسبق مرکز پژوهش‌های مجلس: مرکز پژوهش‌ها خادم خوبی برای نمایندگان است

«**مرکز پژوهش‌های مجلس چگونه شروع به کار کرد؟**

از همان مجلس دوم تذکر دادند که مجلس مسائل پیچیده‌ای دارد و کارشناسان مسلمان وفادار به مردم باید به نمایندگان در امر حکومتی مشاوره بدهند. مرکز پژوهش‌های مجلس یک مؤسسه مطالعات کاربردی در امر حکومت است که بر مبنای قانون اساسی کار می‌کند و امین مردم است، بر همین اساس است که شان بالایی دارد.

در سال ۱۳۷۴ مرکز پژوهش‌ها شروع به فعالیت کرد و آقای ناطق‌نوری، جواد لاریجانی و سیدمرتضی نبوی در تشکیل آن بسیار مؤثر بودند. من نیز در زمانی که در مجلس‌های هفتم و هشتم ریاست آن را بر عهده داشتم، تلاش کردم مسائل تخصصی باشد و سیاسی نشود و شیوه‌هایی را به کار گرفتیم که باعث ارتقای مرکز پژوهش‌ها شد؛ اما متأسفانه در اواخر مجلس پنجم این مرکز افول کرد و دیدیم که در مجلس ششم، وقتی آقای محمدرضا خاتمی رئیس آن شد، چقدر مرکز پژوهش‌ها جناحی و سیاسی شد.

«**چرا به چنین مرکزی نیاز داریم؟**

چون در مجلس مسائل مختلفی ارائه می‌شود، حتی اگر نماینده در یک زمینه خاص متخصص درجه یک باشد، باز هم به‌دلیل تنوع موضوعات نمی‌تواند تنهایی تصمیم‌گیری کند و نیازمند مشاوره هستند. خیلی از مشاوران هستند که می‌توانند با نظرات خود نماینده مجلس را به یک سمت خاص سوق دهند و اصولاً لابی‌کردن جایگاه خاصی در این میان دارد، به‌همین‌دلیل است که مشاوره یک امر حاکمیتی (حکومت به معنی مجموعه حاکمیت نه این جناح یا آن جناح) نیست، مهم تلقی می‌شود و باید بر اساس مصالح ملی به نمایندگان مشاوره داده شود تا درست تصمیم‌گیری کنند. اگر این مشاوره‌ها از دست حکومت خارج شود، قطعاً خیلی از افراد و گروه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند تا نمایندگان را به

سیاست

آیا مرکز پژوهش‌های مجلس مهم است؟

عباس عبدی: بعید می‌دانم مجلس جدید، خود را نیازمند چنین مرکزی بداند

مجلس

وزیر خدادادی، آقا

سمت اهداف خود سوق دهند. مطمئناً رقابت پنهانی که بین افراد وجود دارد تا خود را به نمایندگان نزدیک کنند و به آنها مشاوره دهند، در تصمیم‌گیری نماینده تأثیرگذار است؛ بنابراین باید مؤسسه‌ای وجود داشته باشد که جهت و مبنا داشته باشد تا بتواند به نمایندگان مشاوره بدهد و امر حکومت را تقویت کند. **«شما زمانی رئیس این مرکز بودید، چقدر فعالیت‌های آن برای نماینده‌ها مهم بود؟**

اوایل که این مرکز شروع به فعالیت کرده بود، خروجی خوبی نداشت، بعد از آنکه من به آنجا رفتم اما متأسفانه اکنون خبرهایی درباره آن می‌شنوم که ناراحت‌کننده است. فضا به‌صورتی بود که چنین مرکزی از سوی نمایندگان پذیرفته شده بود و موافق و مخالف به نتایج تحقیقات مرکز پژوهش‌ها استناد می‌کردند و مهم برای ما همین موضوع بود. اینکه گزارش‌های این مرکز برای نمایندگان سندیت پیدا کند خیلی بالارزش است. در آن زمان بنده هم در کمیسیون تلفیق و هم در کمیسیون بودجه عضو بودم، به خاطر درم آن کارشناسان مرکز پژوهش‌ها با وجود اینکه من رئیس آن مرکز بودم، ۱۸ بار با نظرات من مخالفت کردند.

در آن مدت نیز فقط یک کارشناس را بازخواست کردم، چون ایشان در جلسه فقط نظر خود را گفت، اما من اعتراض کردم که شما حق ندارید فقط نظر شخصی خود را بیان کنید و باید نظر جمیع کارشناسان مرکز را بگوئید و اگر قرار باشد فقط یک نفر نظر بدهد، نظر شخص بنده نسبت به نظر شما اولی‌تر است.

علت اینکه مرکز پژوهش‌ها مهم است و می‌تواند مهم‌تر شود این است که به فکر نماینده کمک می‌کند و به او خط می‌دهد و او نمایندگان به این مرکز اهمیت ندهند، خیلی بد است. اگر نماینده‌ای اهل پژوهش و تحقیق باشد، مرکز پژوهش‌ها خادم خیلی خوبی برای اوست، به شرط آنکه مرکز پژوهش‌ها ابزار سیاسی نشود.

عبدالکریم حسین زاده، نماینده سابق مجلس: رئیس مرکز پژوهش‌ها وامدار رئیس مجلس است تا صحن

«**نقش مرکز پژوهش‌ها در مجلس چگونه است؟** نمایندگان درباره چند موضوع به مرکز پژوهش‌ها مراجعه می‌کنند؛ مثلاً زمانی که بخواهند درباره موضوعی طرح ارائه دهند یا نظر کارشناسان را درباره پدیده‌ای مثل آشفتنگی قیمت دلار بدانند. در اصل این مرکز، ابزار علمی و کارشناسی مجلس است و هر چقدر این مرکز قوی‌تر باشد، امکان اینکه طرح‌های ارائه‌شده توسط نمایندگان با نظراتشان در کمیسیون‌ها بهتر و کارآمدتر باشد بیشتر است؛ اما واقعیت این است که متأسفانه مرکز پژوهش‌ها

همیشه درگیر نگاه‌های سیاسی شده است. شک نکنید در مجلس یازدهم هم یک متخصص رئیس این مرکز نخواهد شد، بلکه به محملی برای رفتارها و گزینش‌های سیاسی تبدیل خواهد شد. در این موضوع اصلاح‌طلب و اصولگرا هم فرقی با هم ندارند.

«**ارتباط نمایندگان با این مرکز چگونه است؟**

این مرکز همیشه نظرات خود را به‌صورت مکتوب برای نمایندگان ارسال می‌کردند یا هیئت‌رئیس‌ه در جلسات غیرعلنی نظر کارشناسی مرکز پژوهش‌ها را اعلام می‌کرد یا کارشناسان در صحن مجلس گزارش می‌دادند. در برخی موارد نیز نمایندگان با این مرکز مکاتبه می‌کردند که مثلاً به‌دنبال فلان موضوع هستند و نظر کارشناسان را خواستار می‌شدند؛ برای مثال بنده درباره انتخابات در کشورهای مختلف پژوهشی داشتم که به من در این زمینه کمک کردند و چندین جلسه حضوری با هم داشتیم.

«**کارشناسان این مرکز در کمیسیون‌ها هم حضور دارند؟**

نمایندگان کارشناسی آنها در اکثر کمیسیون‌ها حاضر می‌شوند و رئیس جلسه بلااستثنا از این کارشناسان نظر می‌گیرد. البته گاهی این کارشناسان به انحراف هم می‌روند و طرفدار برخی نمایندگان می‌شوند.

اعتقاد دارم تنها جایی که باید علمی، پژوهشی، بی‌طرف و صادق باقی بماند، مرکز پژوهش‌های مجلس است. چون رفرنس برای مجلس است و این سندیت می‌تواند به تهیه بهتر طرح‌ها و لویاح کمک کند. برخی از طرح‌ها وقتی در منظر عمومی قرار می‌گیرد خیلی آبیکی به نظر می‌رسد اما وقتی این طرح وارد مرکز پژوهش‌ها می‌شود و چند کارشناسی روی آن کار می‌کنند خیلی کمک می‌کند تا محکم‌تر و حقوقی‌تر شود. من اعتقاد دارم اگر بخواهیم یک مجلس کارآمد، قوی و علمی داشته باشیم، یکی از استراتژیک‌ترین نقاط مجلس همین مرکز است. اما اینکه یک نفر به دلیل اینکه بستنی ندارد به مرکز پژوهش‌های مجلس فرستاده شود، باعث تأسف است.

«**چگونه می‌توان این مرکز را کارآمد کرد؟**

باید از کارشناسان داخلی و حتی ایرانی‌های خارج از کشور کمک خواست. برای این مرکز باید رئیسی انتخاب شود که بتواند کارشناسان بزرگی را انتخاب کند و چند موضوع و مشکل محوری کشور را به آن‌ها واگذار کرد و فرصت داد تا ضعف‌ها، راهکارها و پیشنهاد‌های خود را به مجلس ارائه کنند تا نسبت به آن قانون‌گذاری صورت بگیرد. اکنون این شایعه مطرح است که آقای میرسلیم به عنوان رئیس این مرکز انتخاب شود اما باید گفت ایشان همچنان در گذشته زندگی می‌کند و برای مرکز پژوهش‌ها مناسب نیست. رئیس این مرکز باید یک سر و گردن از کارشناسان مدیری‌تر و به‌روزتر باشد. آقای میرسلیم با کدام دانش و پژوهش علمی می‌خواهد ریاست چنین مرکز مهمی را برعهده بگیرد. ضعف مرکز پژوهش‌ها در این است که رئیس آن را رئیس مجلس پیشنهاد می‌دهد، برای همین می‌تواند به این مرکز سمت و سوی جناحی بدهد. اما اگر هیئت‌رئیس‌ه چند نفر را پیشنهاد دهد و در نهایت صحن مجلس یک نفر را انتخاب کند، دو اتفاق خوب رخ می‌دهد؛ اولاً یک فرد شایسته با شاخص‌های معین برگزیده می‌شود و دوم اینکه فرد انتخاب‌شده لزوماً به رئیس مجلس نزدیک نخواهد بود و توافق همه نمایندگان را خواهد داشت. من دو دوره نماینده مجلس بودم، متأسفانه همیشه رئیس مرکز پژوهش‌ها وامدار رئیس مجلس بوده تا ارکان مجلس، به عقیده من حتی یک مجلس ضعیف، بهتر از یک رئیس مجلس می‌تواند رئیس این مرکز را انتخاب کند.

ادامه در صفحه ۳

رئیس قوه قضائیه:

اجرای عدالت از مهم‌ترین اقدامات گام دوم نظام اسلامی است

● **ایسنا:** رئیس قوه قضائیه گفت: امروز برای نظام اسلامی در گام دوم، مسئله اجرای عدالت از مهم‌ترین اقداماتی است که باید صورت گیرد. حجت‌الاسلام رئیسی در مراسم تجدید میثاق با آرمان‌های امام‌راحل اظهار کرد: در این ۴۰ ساله انقلاب اسلامی، دستگاه قضائی مبتنی بر فقه و حقوق اسلامی تلاش‌های قابل توجهی را انجام داده است ولی با آنچه که باید در اجرای عدالت فاصله دارد و ما باید بیشتر تلاش کنیم تا این فاصله را هرچه کم و کمتر کنیم، یعنی دستگاه قضائی بر تراز دستگاه قضائی امیرالمؤمنین(ع) و دستگاه قضائی مورد انتظار امام(ره) و رهبری معظم انقلاب اسلامی، او افزود: وقتی می‌گویم اجرای عدالت یعنی قانون‌گذاران در حوزه قانون‌گذاری قانون عادلانه تصویب کنند، یعنی مجریان در حوزه اجرا عادلانه اجرا کنند و قضایان در حوزه قضاوت عادلانه قضاوت و داوری کنند و مردم احساس عدالت کنند؛ یعنی احساس کنند اگر در گوشه‌ای از این کشور به آنها ظلمی شد و وقتی به دستگاه قضائی مراجعه می‌کنند به یک پدری مهربان مراجعه کنند که حتماً حق آنها را بازخواهد ستاند. این نکته‌ای است که نیاز به کار و تلاش جدی دارد.

معاون هماهنگ‌کننده ارتش:

اشراف حقوقی ضامن موفقیت در انجام مأموریت‌ها است

● **پایگاه اطلاع‌رسانی ارتش:** معاون هماهنگ‌کننده ارتش گفت: اجرای قوانین، مقررات و اشراف حقوقی بر مسائل، ضامن موفقیت یک سازمان در انجام مأموریت‌هایش است و باعث سالم‌ماندن کارکنان و مسئولان سازمان می‌شود. دریادار «حبیب‌الله سیاری» هم‌زمان با گرامیداشت هفته قوه قضائیه، در همایش «روز رسته حقوق در ارتش» که دیروز در تالار میثاقی ستاد ارتش برگزار شد، اظهار کرد: اجرای قوانین و مقررات و اشراف حقوقی بر مسائل از توانمندی‌های یک فرمانده محسوب شده و سبب می‌شود تا یک سازمان در مسیر رشد و تعالی حرکت کرده و به بیراهه نرود. معاون هماهنگ‌کننده ارتش افزود: اجرای قوانین، مقررات و اشراف حقوقی بر مسائل، ضامن موفقیت سازمان در انجام مأموریت‌ها بوده و موجب سالم‌ماندن سازمان، کارکنان و مسئولان می‌شود. سیاری یکی از افتخارات سازمان‌ها را نداشتن آگاهی و تسلط بر مسائل حقوقی عنوان کرد و افزود: اگر قوانین و مقررات به دلیل نداشتن اطلاع و اشراف حقوقی اجرا نشود، آن سازمان در آینده با آسیب‌های جدی مواجه خواهد شد.

سرپرست وزارت خارجه افغانستان با ظریف دیدار کرد

● **ایرنا:** حنیف اتمر، سرپرست وزارت خارجه جمهوری اسلامی افغانستان که در رأس یک هیئت بلندپایه سیاسی، اقتصادی، امنیتی به تهران سفر کرده است، ساعتی قبل با محمدجواد ظریف دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار که در سه دور برگزار شد، آخرین تحولات روابط دوجانبه ازجمله همکاری‌های سیاسی، اقتصادی، امنیتی فرهنگی، مرزی، اتباع و پناهجویان، حمل‌ونقل و دیگر موضوعات موردعلاقه گفت‌وگو و تبادل نظر شد. سند همکاری‌های جامع دو کشور ازجمله محورهای این گفت‌وگو بود که مقرر شد حداکثر تا سه ماه آینده نهایی شود. هیئت بلندپایه کشور همسایه افغانستان طی امروز و فردا در قالب هشت کمیته توافقات وزیران امور خارجه دو کشور را بررسی و پیگیری خواهند کرد. به گفته سخنگوی وزارت امور خارجه حنیف اتمر در طول دو روز حضور خود در کشورمان، ضمن ملاقات با محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه و سایر مقامات کشورمان در موضوعات مختلف و در چارچوب کارگروه‌های سند همکاری‌های جامع ایران و افغانستان، همکاری‌های اقتصادی، همکاری‌های مرزی، همکاری‌های مربوط به اتباع افغانستان، همکاری‌های رسانه‌ای، همکاری‌های امنیتی، همکاری‌های بهداشتی و کارگروه همکاری‌های آب و انرژی دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد.

سفیر رومانی احضار شد

● **با احضار** سفیر رومانی در ایران و اعطای یادداشتی، وزارت امور خارجه خواستار تسریع در اقدام مقامات ذی‌ربط کشور رومانی برای بررسی و اعلام علت مرگ مرامرضا منصوری، قاضی فراری شد. مدیرکل کنسولی وزارت امور خارجه، این خبر را اعلام کرد. به گزارش ایسنا، مدیرکل کنسولی ضمن تأکید بر وظیفه دولت رومانی در تأمین امنیت جانی غلامرضا منصوری که تحت نظارت پلیس آن کشور قرار داشته، با اشاره به درخواست خانواده متوفی و اهمیت این پرونده برای افکار عمومی بر لزوم سرعت‌بخشیدن به روند انجام تحقیقات پزشکی و قانونی، شفاف‌سازی در خصوص علت فوت غلامرضا منصوری و انتقال جسد متوفی به کشور تأکید کرد. سفیر رومانی نیز در این ملاقات تصریح کرد که بعد از اخذ نظر مقامات کشورش در این زمینه، نتیجه اقدامات صورت‌گرفته را در اختیار مقامات جمهوری اسلامی ایران قرار خواهد داد.